

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2024. • br. 3 • god. XVIII.

Cijena 1,50 Eura

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 Blaženica nas poziva na jačanje osobne vjere!

mons. Bože Radoš

15 Svoje je jedro stavila Bogu na raspolaganje

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Bez milosti Božje, bez Isusa ništa ne možemo

18 Brodski Varoš

19 Cavtat, Dubrovnik

21 Ivanić-Grad

22 Marinci

23 Metković, Nin

24 Novska

25 Osijek

26 Pula

28 Split, Stablina

30 Subotica

32 Ugljan, Uskoplje

33 Valpovo

34 Zagreb – sv. Josip

35 Zagreb – sv. Mirko

37 Zemunik

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Lana Pecotić

38 »Vijek hvaljen budi, o moj Gospodine!«

Molitveni kutak

42 Molitva bl. Mariji Propetoga

EX OSS B. MARIJE
A JESU CRUCIFIXO PETKOVIĆ V.

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Našu je blaženicu uvijek prožimao osjećaj zahvalnosti Bogu za sva njegova stvorenja, posebice ga je blagoslivljala za dar prirode u kojoj je prepoznavala njegovu oćinski ljubav. Ispovijeda i svećano izriće da je Bog zaćetnik svakoga dobra, izvor svakoga dara.

I mi smo zahvalni Bogu na daru naše blaženice i na njezinu prijelazu u nebo, 9. srpnja 1966., danu koji je Crkva 2003., pri njezinu proglašenju blaženom, uzela za njezin liturgijski spomen. Svećanije smo ga slavili u Blatu kao njezin blagdan, ovo godine već 22. put, a u ostatku Crkve kao spomendan. Ponešto se svećanije slavi u zajednicama gdje djeluju blaženićine duhovne kćeri i njezini štovatelji okupljeni u skupine suradnika, mlađi u »Biserima Oćeva milosrđa« i stariji u »Poslanicima Milosrđa«. U Blatu se i u Subotici odvijala devetodnevna duhovna obnova, s raznim pobožnostima i duhovno-kulturnim programima. Na više mjesta bile su prigodne trodnevnice.

Zahvaljivali smo Bogu i za naše sestre koje su ove godine navršile 50 godina redovništva u Družbi Kćeri Milosrđa i zajedno s njima za sva dobroćinstva u karizmi milosrđa.

Doista možemo nasljedovati bl. Mariju Propetoga ćije je srce zahvalno kucalo za sva Božja dobroćinstva i njoj i njezinoj družbi. Često je znala isticati da je sva Družba Kćeri Milosrđa velika knjiga Božjih dobroćinstva sestrama i onima koji su njima povjereni na skrb. Zapisa poput ovoga ima na puno mjesta u njezinoj pisanoj ostavštini, za što također zahvaljujemo Bogu da je ona zapisivala, a sestre saćuvale i sve više uspijevaju i objavljivati.

»Gospodine, ja ti zahvaljujem na svemu. [...] O hvala ti, hvala na svemu! Na svemu! Hvala ti, Isuse! Hvala ti, ljubavi moja! Hvala! Hvala ti navijeke. Hvala će tvoja biti uvijek na ustima mojim. Zovem sve anđele i svete, sve duhove žive i mrtve da te sa mnom hvale i blagoslivljaju.«*

Neka nam bl. Marija Propetoga svojim nebeskim zagovorom isprosi od Gospodina zahvalno srce, srce koje će uvijek i u svemu hvaliti Oca nebeskoga i zahvaljivati za sva njegova dobroćinstva ćovjeku.

* Marija Petković, 9. prosinca 1932. Dom zdravlja. Bilježnica 4, Arhiv Družbe Kćeri Milosrđa.

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica kauze bl. Marije Propetoga

Blaženica nas poziva na jačanje osobne vjere!

Dvadesetdruga proslava blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2024.

Župa Svih svetih u Blatu i brojni štovatelji bl. Marije Propetoga i ove su se godine devetnicom pripremali na proslavu njezina blagdana večernjim misnim slavljem u samostanskom dvorištu Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa uz blaženičino svetište. Otajstva svete krunice s blaženičinim promišljanjima iz njezine pisane ostavštine molili su pojedinci i skupine uz sudjelovanje blaženičinih duhovnih kćeri. Misna su slavlja započinjala procesijom u kojoj je iz svetišta nošen blaženičin relikvijar i postavljan na oltar, a na završetku slavlja vraćan u njezino svetište gdje su misnici molili prigodnu molitvu i dali otpusni blagoslov. Vjernici su potom imali prigodu iskazati čašćenje blaženičinim relikvijama ili se pomoliti na njezinu grobu.

Ove je godine devetodnevna duhovna priprava započela nedjeljnim euharistijskim slavljem koje je predslavio mjesni župnik župe Svih svetih Željko Kovačević. Dan je bio obilježen molitvom za bolesne, a koji su osjećali potrebu mogli su primiti i sakrament bolesničkoga pomazanja uz prethodnu prijavu. Župni je zbor, uz orguljsku pratnju Ivana Dominika Sardelića, predvodio liturgijsko pjevanje.

Misnik je propovijedao o dva čudesna ozdravljenja na temelju evanđeoskoga ulomka i istaknuo poveznicu između ozdravljenja dvanaestogodišnje Jairove kćeri i žene koja je dvanaest godina bolovala od krvarenja. Jairova je kći umrla, a Izraelova kći je bila društveno mrtva zbog svoje bolesti krvarenja. Osim broja dvanaest, ta dva događaja povezuje iznimna poniznost i vjera. Nadstojnik Jair, iako uglednik, pada pred Isusove noge i moli za pomoć, a nesretna žena vjeruje da joj Bog sve prašta i da će biti spašena samo ako se dota-

kne Isusove haljine. Stoga je važno da se pred Isusa dođe otvorena srca, da se svima oprosti i zamoli ga se da nam dadne snage prihvatiti svoju bolest.

Drugoga dana euharistijsko je slavlje predvodio Stipe Miloš, župnik župe Očišćenja Marijina u Smokvici i župni upravitelj župe sv. Petra u Čari, u koncelebraciji s domaćim župnikom, a župni zbor »Don Jakov Salečić« iz Smokvice, pod vodstvom Joška Kunjašića, predvodio je liturgijsko pjevanje.

Predslavitelj je u propovijedi u svjetlu blaženičina života govorio o siromaštvu kao evanđeoskom savjetu koji je blaženica živjela u karizmi milosrđa. Prvo se opredijelila za djevičanstvo, a onda za siromaštvo, ali se nije odrekla siromašnih nego je odričući se postala bogata. Zaljubila se u Isusa, postala njegova zaručnica i onda joj je sve bilo lako: i odreći se i prositi za siromašne i približiti se neškolovanima, da im pokaže svjetlost znanja i mudrosti. Jer je postala slobodna, bila je na raspolaganju drugima i tako živjela i u tom duhu osnovala i Družbu i pošla u misije. Blaženi i sveti nisu bili svemoćni nego su vjerovali u Svemoćnoga i njegovu providnost i stekli puno više od onoga čega su se odrekli.

Polaznici Osnovne glazbene škole »Blato« u samostanskom su dvorištu održali koncert s izvedbama na klarinetu, flauti, klaviru i trubi, uz sudjelovanje dječjačke klappe »Broš« i djevojačke klappe »Rečina«. Program prožet blaženičinim mislima vodila je Slavica Bošković, voditeljica Doma »Majka Marija Petković«.

Trećega dana euharistijsko je slavlje predslavio Robert Karačić, župnik triju župa: Gospe od Sniga u Pupnatu, sv. Martina u Žrnovu i sv. Nikole u Račišću, u zajedništvu s domaćim župnikom, a pjevali su članovi dječjega i župnoga

zboru iz Žrnova. Propovjednik je podsjetio na dostojanstvo krštenika koji su time postali kraljevsko svećenstvo, iako smo naviknuli govoriti o svećeništvu samo kod onih koji su obilježeni sakramentom svetoga reda. Po sakramentu krštenja svi su krštenici postali svećenici Božji. Stoga je važno da se svaki vjernik zapita kako sluša Božju riječ i nosi li je drugima svojim življenjem.

U samostanskoj je dvorani dominikanka s. Barbara Bagudić izvela svoju monodramu o bl. Ozani Kotorskoj »Biti s Bogom dovoljno je za sreću«.

Četvrtoga dana, po već ustaljenom rasporedu, blaženici su hodočastili župljani župe sv. Josipa iz Vela Luke. Dio njih je došao pješice, zajedno sa svojim župnikom Hrvojem Katušićem koji je u zajedništvu s domaćim župnikom predslavio misno slavlje, a pjevanje je predvodio njihov župni zbor »Don Ivo Oreb« pod vodstvom Tončija Oreba.

Misnik je u propovijedi istaknuo da smo se okupili da slavimo ženu sveta života, a Providnost je dala da dok se pripremamo na slavlje njezina blagdana bude i blagdan sv. Tome apostola kojega pamtimo po njegovoj nevjeri. Mnogi se i danas priznaju kršćanima i katolicima, a svojim životom pokazuju da su nevjernici. Za sv. Tomu je ostao pridjev – *nevjerni*, a možda bi bio bolji *hrabri*. I to zato što su se drugi Isusovi učenici razbjegli, a potom zatvorili u dvoranu u strahu od Židova. A Tome nije bilo među njima, jer se očito nije bojao, nego je išao među narod, usudio se izlaziti van. Kad opet dođe među njih, ne vjeruje ono što mu govore. Kako govore da je Isus uskrsnuo, a i dalje stoje zatvoreni u dvorani? Toma zato ne vjeruje. Možda i današnji nevjernici ne vjeruju u Isusa jer gledaju nas, njegove učenike kako živimo? Sveci, poput sv. Franje ili bl. Marije Propetoga,

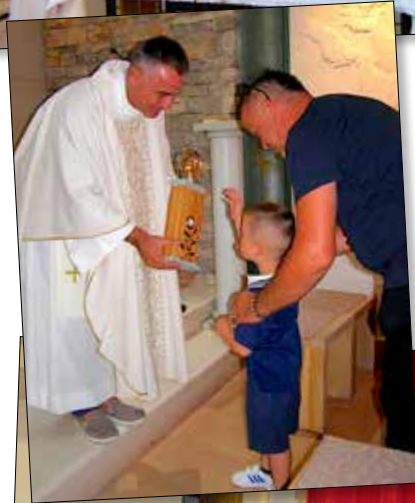
živjeli su tako da su druge zanosili za ono nebesko. To rađa vjerom u ljudi.

Udruga »Iskra svjetlosti« iz Splita, koja okuplja osobe s intelektualnim poteškoćama, u samostanskoj je dvorani izvela predstavu »Sedam darova Duha Svetoga«.

Petoga dana euharistijsko je slavlje predslavio dr. sc. Mladen Parlov iz Splita, u koncelebraciji s mjesnim župnikom, a liturgijsko je pjevanje predvodila klapa »Kaštil« iz Pupnata. U svojoj je propovijedi na temelju evanđeoskog ulomka o uzetom kojega su prijatelji donijeli pred Isusa spustivši ga kroz krov, posebno istaknuo njihovu vjeru. Vjera je pokretala i Mariju Petković da se još kao djevojka posveti odgoju siromašne djece u Blatu i Babini. Potom, nakon završetka Prvoga svjetskog rata, vjera je kao utemeljiteljicu Družbe Kćeri Milosrđa motivira da ide prikupljati pomoć po Slavoniji i Vojvodini. Potom 1935. godine prihvaća poziv naših misionara iz Argentine i već sljedeće godine šalje prvu skupinu sestara, a za četiri godine i sama ih slijedi, jer je vjera potiče da iziđe iz Europe, da ide služiti siromasima dalekih krajeva. Iz njezinih se spisa iščitava ta duboka motivacija: da im prenese vjeru, da im svjedoči vjeru i da se po njezinoj vjeri u Boga u srcima tih siromaha i bolesnih upali njihova vjera u Krista. Ona nam može postati blagoslov, u poniznosti srca, na koljenima pred Gospodinom. Nema života bez križa. Neka nas dragi Bog po zagovoru bl. Marije Propetoga blagoslovi da otkrivamo Kristovu prisutnost i snagu za kršćansko življenje.

Potom su predstavljene nove knjige iz duhovne ostavštine bl. Marije Propetoga u izdanju Družbe Kćeri Milosrđa. Knjigu »Snaga iskušenja« predstavio je njezin priređivač dr. sc. Mladen Parlov, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Knjigu »Milim sestrama. Pouke 1936. – 1939.«, koju je

priredio dr. sc. Ivan Bodrožić, profesor na Kato­ličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu, predstavila je dr. sc. Katica Knezović, docentica na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, koja je obje knjige i lektorirala. Ova je knjiga drugi svezak u biblioteci »Misericordia« čija je urednica s. M. Emila Barbarić, voditeljica izdavaštva u Družbi Kćeri Milosrđa, a obje je knjige popratila svojim predgovorom, uz predgovore prireditelja. Program promocije knjiga moderirala je Ivana Anić, a pjesmom obogatio župni zbor mladih »Stope«.

Šestoga dana euharistijsko je slavlje predvodio Tonči Prižmić, župnik župe sv. Kuzme i Damjana iz Ubli na otoku Lastovu, u zajedništvu s mjesnim župnikom, a liturgijsko pjevanje je predvodio zbor »Petrovo uho« iz misnikove župe. U propovijedi se posvetio svecima dana, suzaštitnicima Europe, sv. Ćirilu i Metodu. Njima Europa ima puno toga zahvaliti, a posebice prvo slavensko pismo (glagoljicu) i prijevode crkvenih knjiga na makedonski. Time su postavili temelje slavenskoj književnosti. Preveli su i Sveto pismo na slavenski jezik i u svoje živote, živjeli su ga i u svojim nevoljama. Naša blaženica nije Sveto pismo prevela na neki jezik, nego ga je prevela u svoj život, a time i u život svojih sestara u Družbi Kćeri Milosrđa. To je ona vjera u Isusa Krista, i vjernost Kato­ličkoj crkvi, koja odlikuje svakog sveca i sveticu, blaženika i blaženicu. Prevedimo i mi u svoj život Sveto pismo. Zaživimo ono što svakoga dana i svake nedjelje čitamo na svetim misama. Jer u tom Pismu, Bogom nadahnutom Pismu, sadržano je sve otajstvo naše vjere.

Biseri Očeva milosrđa u samostanskoj su dvorani izveli igrokaz »Franjinim stopama« koji su s njima pripremale vjeroučiteljice s. Anamarija i Đurđica.

Sedmoga dana ujutro Kćeri su Milosrđa sa sudionicima devetnice hodočastili brodom iz Prigradice u Babinu, u kojoj je bl. Marija Propetoga kao djevojka poučavala u vjeronauku i osnovnim školskim predmetima djecu težaka i najamnika na imanju svog oca Antuna Petkovića Kovača. Tu je svoju misiju završila na Blagovijest, 25. ožujka 1919. kad je sa svojom pratilicom Marijom Telenta putovala u Blato gdje je započeo njezin put osnutka redovničke zajednice, a na moru se bila digla oluja. Božjom milošću potaknuta, načinila je znak križa i more se umirilo i sretno su stigle u Prigradicu, a odatle pješke do Blata. Kao uspomenu na taj događaj sestre Družbe Kćeri Milosrđa organizirale su pohod Babini gdje je dvadesetak djece iz Blata izvelo igrokaz »Misija u Babini« koji je napisala Tončica Govorko, koja se u igrokazu pokazuje kao Marija Petković, a njezina oca je utjelovio Ivan Mašković. Na Marijine žarke molbe otac joj dopušta da u Babini ostane i po više mjeseci, sama ili uz neku pratnju, i da poučava djecu, a njoj je to bilo milo jer je tu mogla u samoći razgovarati sa svojim Bogom i razmatrati njegovu riječ u gorama ponad Babine. Marijin je otac običavao okupiti svoje težake i najamnike na molitvu krunice, pa se tako i igrokaz pretočio u molitvu krunice koju su hodočasnici molili putem među maslinicima sve do špilje Majke Božje koju su Babinari podignuli kao ispunjenje zavjeta koji su dali u Drugom svjetskom ratu za vrijeme bombardiranja kad su se sklonili u tu špilju i nitko nije stradao. Na oltaru podignutu u špilji, s kipom Majke Božje Lurdske, u nedjelju poslije Velike Gospe slavi se sveta misa kao zahvala na taj događaj. Hodočasnici su uz molitvu časoslova i ugodno druženje uz okrepu i razgovoru i s Babinarima i njihovim gostima, proveli lijepo vrijeme, a djeca su se igrala i kupala u uvali. Bilo je to još jedno obogaćenje u devetnici i

prisjećanju na pojedine događaje iz blaženičina života.

Večernjom je svetom misom započela završna trodnevna ova devetodnevna duhovna priprema za blagdan bl. Marije Propetoga. Sva tri dana misu je predslavio i propovijedao dr. sc. Odilon Singbo, docent na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu i pastoralni suradnik u župi sv. Nikole biskupa u Stenjevcu, u koncelebraciji s mjesnim župnikom. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor mladih »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Odilon Singbo od svoga svećeničkoga ređenja, već 15 godina, djeluje u Hrvatskoj kao misionar, a prije 20 godina došao je na studij u Zagreb iz svoga rodnoga Benina, u kojem je kao misionar djelovao svećenik varaždinske biskupije Anton Štefan koji ga je potaknuo na dolazak u Hrvatsku. Budući da je hrvatski jezik izvrsno svladao, njegovo je pastoralno djelovanje plodonosno, a širine navještaja doseže i preko medija, posebice Laudato televizije, odakle je i nekim sudionicima devetnice već bio poznat. U propovijedi je rekao i svoje dojmove o svom prvom dolasku u Blato i susretu sa sestrama Kćerima Milosrđa i kolijevkom njihove družbe.

Pri dolasku u samostan i svetište, iz usputne riječ sestre vratarice, razabrao je kao da mu je rečeno da ne zaboravi gdje se nalazi. Stoga se pita: Jesu li svi ovi koji tu žive ili dolaze svjesni toga blaga koje ovdje imaju? Jesu li ponosni na to što imaju? I nastoje li živjeti od toga što imaju? Kad čujemo da je Isus s nama, što nam to znači? Znamo da je Isus Krist s nama, ne zato što smo mi savršeni i bespriječajni, nego zato što je to njegova milost, njegov dar nama. To onda u nama izaziva osjećaj poniznosti. Ako osjećaj poniznosti iščitavamo iz života naše bl. Marije Propetoga, to je zapravo osjećaj u kojem prepoznamo i prihvaćamo istinu o sebi.

Biti ponizan znači prepoznati i prihvatiti istinu o sebi. Isus kaže da će doći dani kad će nam se zaručnik ugrabiti, da ćemo ostati sami. Događalo se to i bl. Mariji Propetoga, tako da joj se ponekad činilo da više ne može izdržati. U odlučujućim trenucima života, bilo da je riječ o nekoj boli koju osjećamo ili čemu drugom, mi smo sami. Vrhunac samoće čovjek doživljava u trenutku boli. Kada čovjek odlazi s ove zemlje, unatoč svim utjehama i blizinama, sâm je u svojoj smrti, osim s Gospodinom. Neka bude tvoja volja, ne moja – to je ono što trebamo naučiti od bl. Marije Propetoga. Možemo biti ponosni na nju, ali bi ona bila ponosnija na nas ako vidi da idemo njezinim stopama. Nije dostatno slaviti je nego je važno prepoznati one kreposti za koje je ona živjela i u tome je slijediti.

Osmoga dana u euharistijskom je slavlju mišnik govorio o proroku Ezekielu kojega su sunarodnjaci ušutkivali, da im ne prenosi Božju riječ jer su držali da to prorok samo sebi umišlja i da se pravi važan. Isto je doživio i Isus u svom zavičajju. To nam otkriva važno svojstvo naše vjere i našega života, da ćemo najveće sukobe i nerazumijevanja doživljavati u vlastitoj obitelji, u svome zavičajju – ako nastojimo dosljedno živjeti svoju vjeru. Ako je moja vjera takva da nikoga »ne žulja« u mojoj obitelji, u mojoj radnoj i društvenoj sredini, moram se pitati: Kakva je moja vjera? Jesam li dosljedan u življenju svoje vjere, jer ako sam dosljedan, mogu izazvati divljenje ili postati kamen spoticanja.

Kad svoju vjeru ne živimo dosljedno, moguće je da kad dođu nevolje i nerazumijevanja da to pripisujemo Bogu. To nije ispravno. Ako dosljedno živimo svoju vjeru, ljudi će imati neke svoje ideje o nama. Zamjerat će nam što idemo svaki dan na misu i govoriti da »stalno visimo u crkvi«. Isus nam poručuje: ako su mene

moji odbacili, moguće je da će i vas vaši odbacivati. Pazite kako živite svoju vjeru. Isus pokazuje iznimno strpljenje. Tu nas bl. Marija Propetoga poučava upravo u tom strpljenju. Ako želimo biti Kristovi učenici moramo naučiti krepost strpljenja. Važno je da kada slavimo svoje blaženike ili svece da se ne dičimo samo njihovim životom, nego da se pitamo: Što možemo od njih naučiti?

Usljedio je euharistijsko klanjanje u svetištu do ponoći, a sudjelovali su: sestre Kćeri Milosrđa, župni zbor, članice Trećega reda sv. Franje, skupina molitelja »Bl. Marija Propetoga« i Schönstattski pokret, bratimi Svih svetih i sv. Vincence, mladi i neokatekumeni.

Devetoga dana, na uočnicu blagdana bl. Marije Propetoga, euharistijskom je slavlju prethodila procesija iz blaženičina svetišta do njezine rodne kuće uz župnu crkvu u kojoj su sudjelovali bratimi obiju blatskih bratovština, djeca iz dječjeg vrtića »Marija Petković«, sestre Družbe Kćeri Milosrđa, župni zbor, svećenici i blaženičini štovatelji. Predškolci u narodnim nošnjama Jakov Bačić i Zvonimir Bošković nosili su vijenac sa Sarom Čosin koja ga je, uz pomoć blatskoga župnika, položila ispod spomen ploče. Potom se hod nastavio blatskim ulicama do blaženičina svetišta, a u procesiji je pjevao župni zbor i svirala Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«. Molitvu Večernje otpjevali su bratimi i župni zbor Svih svetih.

Uz predslavitelja euharistijskoga slavlja dr. sc. Odilona Singbo suslavili su Karlo Topalović, pastoralni suradnik u župi sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici, mladomisnik Ivan Klarić, župni vikar u katedrali sv. Terezije Avilske u Požegi i mjesni župnik, a liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Škoro i orguljsku pratnju Frane Bosnića.

Predslavitelj slavija zahvalio je sestrama Kćerima Milosrđa na pozivu da slavi trodnevnicu uoči blagdana bl. Marije Propetoga u njezinu svetištu gdje se u njezinoj blizini duhovno odmorio, a najviše čitajući njezine objavljene zapise. U njima nalazi toliko bogatstva, predanosti i vjere. Tako je iz blaženičinih pouka saznao da je narav njezine družbe kontemplativna i aktivna, u molitvi i djelima milosrđa. To su dvije temeljne osobine kršćanske vjere. Postoji osobna vjera i zagovorna vjera. Danas trpimo od pomanjkanja vjere. Problem nas kršćana je što ne vjerujemo dostatno, a imamo sve mogućnosti da vjerujemo. Imamo primjer i uzor naše blaženice, koja svojim životom pokazuje da bez vjere zaista ne možemo ništa učiniti.

Blaženica razmišlja i poima ispravno i sve se njezine želje ostvaruju. Mi se pitamo kako to da Isus danas ne uslišava naše molitve. Ako molimo i onda držimo, recimo to tako, »figu« u džepu, odnosno sumnjamo da će Isus tako učiniti, time mu zapravo želimo reći: Učinio si to za druge u ono vrijeme, ali u ovo vrijeme i za nas više ne možeš. Tu griješimo, jer sumnjamo. Kad god sumnjamo u svojoj vjeri, u svojim molitvama, sprječavamo Gospodina da to ostvaruje. Gdje Bog ne nalazi našu vjeru, Isusu su »svezane ruke«.

Bog traži naš pristanak, a to je ta prva osobina vjere: osobna vjera bez koje se ništa ne događa. Naša prisutnost ovdje i naše štovanje blaženice bilo bi prazno bez naše osobne vjere. Vjerujem da nas sve naša blaženica poziva upravo na jačanje osobne vjere, kao što je uvijek pozivala i u tomu izgrađivala i svoje duhovne kćeri. Neka nam u tom naša blaženica bude zagovornicom.

Blagdan

U prijedodnevним satima slavljena su dva euharistijska slavlja u njezinu svetištu. Prvo je predslavio domaći župnik, a drugo župnik župe sv. Nikole u Ćilipima Josip Barišić, u koncelebraciji s Josipom Ikićem, profesorom na franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Za vrijeme euharistijskoga slavlja pjevao je župni zbor mladih »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Škoro. U ovom slavlju već tradicionalno je sudjelovalo nekoliko djelatnika dubrovačkoga Caritasa koji su blaženicu uzeli za svoju zaštitnicu.

U poslijepodnevnim su satima na Ploki izvedeni »Blatski tanac« i »Kumpanjija«. Središnje euharistijsko slavlje blagdana započelo je procesijom iz svetišta kroz mjesto s relikvijarom bl. Marije Propetoga koji je nosio predvoditelj slavlja mons. Bože Radoš, varaždinski biskup, a sudjelovali su svećenici i ministranti, bratimi, kumpanjoli, župni zbor Svih svetih, dječji župni zbor »Stope«, trećoredice, djeca iz dječjeg vrtića »Marija Petković«, Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«, Narodna glazba, sestre dominikanke iz Korčule i sestre Družbe Kćeri Milosrđa. Euharistijsko pjevanje predvodili su župni zbor i dječji župni zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro, a svirao je Frano Bosnić.

Po završetku euharistijskoga slavlja mons. Bože Radoš, svećenici i ministranti, bratimi, kumpanjoli i časne sestre vratili su se u procesiju u svetište, gdje je molitvom i blagoslovom zaključena 22. proslava blaženičina blagdana u Blatu.

Svoje je jedro stavila Bogu na raspolaganje

*Propovijed mons. Bože Radoša,
varaždinskoga biskupa na misi
22. proslave blagdana bl. Marije
Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2024.*

Drage sestre Družbe Kćeri Milosrđa, danas smo došli da ovdje zajedno s vama proslavimo nebeski rođendan vaše majke utemeljiteljice bl. Marije Propetoga. Vi ne slavite same. Slavi i cijelo ovo mjesto. Slavimo, drage Blajke i dragi Blaćani, jednu od vas. Dok sam u svečanom ophodu ulicama vašega Blata nosio moćnik imao sam osjećaj da blaženica hoda s nama, da je ona tu uz nas, kao svetica koja nam pokazuje Božji put. Želimo osjetiti one ideale koji su nju nosili. To su ideali evanđelja, ideali koji nemaju rok trajanja, ne mogu se pokvariti, uvijek osvježe dušu.

Sveci i blaženici su živo evanđelje. U njihovom životu čitamo autentično evanđelje. Kažu da svaki svetac ima svoju stranicu evanđelja, svoj događaj koji je napisan u Svetome pismu. Možemo iščitati onu biografiju koju je Bog ispisao u njezinu životu. Kada smo zajedno s Bogom, tada možemo pročitati onu stranicu koja je ključ života blaženika. Oni koji dobro poznaju dušu ove žene, izabrali su današnje evanđelje.

Evanđelje govori o Isusu koji je išao putem i pred njega dolazi mladić, klekne i pita ga životno pitanje: »Što mi je činiti da baštini život vječni?« Možda je kontradikcija u njegovu pitanju: »činiti da bi mogao baštiniti«. Ono što činimo, to zaslužujemo, a baštinu ne zaslužujemo. Baštinu imamo od svojih predaka. Nismo zaslužili tu baštinu, nego smo je dobili. Ovaj je čovjek odgovoran, ne živi od danas do sutra. Želi biti sretan, kao naša blaženica. To je ono najdublje što čovjek traži. Isus će mu malo predbaciti: »Što me zoveš dobrim? Samo je jedan dobar, Otac nebeski.« Želi svoj razgovor

staviti u kontekst Božje prisutnosti. Sve što ljudi čine, čine zato što imaju otvorene ruke prema Bogu, da mogu primiti i da mogu dati. Isus nas danas poziva da to kažemo sebi i drugima i da živimo slobodno, da slobodno prihvatimo dobro i da ga dadnemo drugima.

Isus, jedini put u evanđelju, otvara ploče Zakona i čita onu drugu ploču koja ravna naš odnos prema bližnjima. Mladić iznosi lijepu istinu o sebi: »Sve sam to čuvao od svoje mladosti.« Sve je to obdržavao kao svetinju svoga života. Rekli bismo u današnje vrijeme da je on praktičan vjernik koji redovito ide na svetu misu. To je čestit i dobar vjernik. Isus ga pogleda – riječ je o pregledu njegove nutrine. Isus želi vidjeti ono najdublje u njegovu srcu. Ako trči k Isusu da bi baštinió život, očito nema života u sebi, nešto mu nedostaje. Isus vidi što nedostaje u njegovu srcu. I kazat će mu: »Jedno ti nedostaje.« To je ono što povezuje cijeli život i bez čega nema života. Ako toga nema, sve zapovijedi nemaju smisla, nemaju učinak. »Jedno ti nedostaje« – i Isus će mu pokazati put do ispunjenja sreće, u tri riječi: prodaj, podaj i pođi. Idi prodaj svoje imanje, podaj siromasima i pođi za mnom. Isus želi reći: prekini sa svime, poruši most preko kojega si prešao i nema više puta natrag. Poruši sve mostove svoga života. Idi naprijed. Pođi za mnom. Zašto mu Isus to kaže? On ga je pogledao, zavolio i od njega traži sve za sve. Ljubav je uvijek takva. Tajna ljubavi je dati sve za sve. Bog daje cijeloga sebe, išao je na križ, dao je sebe za nas. Ovaj čovjek ode od Isusa tužan jer je imao veliko imanje, a to je jedini slučaj u evanđelju da netko odlazi od Isusa tužan.

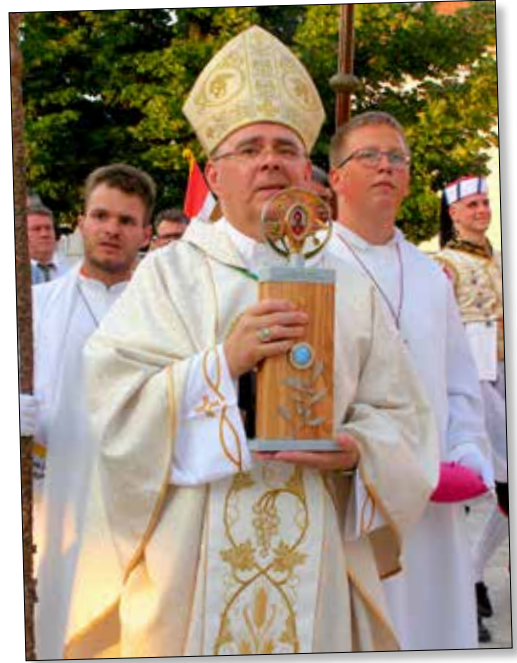
Pogledajmo život bl. Marije Propetoga i kada je to bilo da je istrčala pred Krista i upitala: »Što je meni činiti da baštinió život, da budem sretna?« Isus joj je ponovio ove riječi. Možda se to dogodilo upravo na ovom trgu ili u ovoj žu-

pnoj crkvi, u njezinoj četrnaestoj godini. Nije otišla žalosna kući, nego je u svome srcu zapisala da je Isus njezin zaručnik. Dala je sebe njemu. Osjetila je da on sebe daje potpuno za nju i zato mu može predati cijeli svoj život. Da nema toga radikalnoga odaziva Bogu, ne bismo mogli ići u svijet, ne bismo mogli poći za Gospodinom. Marija Propetoga je osjetila da može sve dati – i kuću i svoje potomstvo koje su od nje željeli njezini roditelji, braća i sestre.

Ovaj mladić je čudan. Ne može ga ispuniti njegovo bogatstvo. Ako ga usporedimo s lađom, on je bacio svoje sidro na obali. Kakav je to brod koji je neprestano usidren, koji nikada neće zaploviti, koji nikoga neće prevesti, neće nijednog mornara spasiti, neće ništa uloviti? Brod nije napravljen da bude usidren u sigurnoj luci, nego da plovi i da vidi ljepote mora, da osjeti vjetar koji ga nosi. Ovaj mladi čovjek ima lađu, ali ne plovi na njoj. Ta će lađa s vremenom istrunuti i neće imati što ispričati drugima. Oni koji se Bogu stavljaju u ruke, oni mogu ploviti.

Blažena Marija Propetoga svoje je jedro stavila Bogu na raspolaganje. Neka Bog bude onaj koji će u njezina jedra davati vjetar i voditi je tamo kamo on hoće. Bog ju je usmjeravao. Dao joj je da otvori sirotišta, da pođe u Južnu Ameriku, da pođe prema Rimu i ona može govoriti o ljepoti života s Bogom. Nije bila sama. Na tu lađu svoga života uzimala je i druge. Kad su vidjeli kako radosno živi, došle su i druge djevojke. U dvanaest godina, koliko je bila u Južnoj Americi, više je od stotinu djevojaka pošlo tim putem. Ona i danas mnoge pokreće i vodi tim putem, jer Gospodin pokreće i upravlja lađu njezina života.

Ako Boga zamijenimo za bogatstvo, ono postaje naše božanstvo koje upravlja našim životom. Kad se čovjeku novac useli u srce, on istjera sve vrijednosti iz njega. Novac je onaj koji gospodari čovjekom. Novac postaje gospo-

dar života. Komu se to događa? Događa se dobrim vjernicima koji čuvaju sve zapovijedi, dobrim sestrama koje su jako dobre u samostanu i čine sve što je napisano u konstitucijama njihove zajednice, ali se može dogoditi da im nedostaje ono jedno što je ključno, a to je da potpuno pripadaju Kristu.

Ovo je evanđelje žalosno, ali ako ga iščitamo u životu mnogih Božjih ugodnika, poput bl. Marije Propetoga, onda je radosno. U našem vjerničkom životu ono može biti ili jedno ili drugo. Vezati se uz obalu i tu baciti sidro, znači da nas je vezalo naše bogatstvo i da ne možemo zaploviti s Kristom – to je tragedija života. Ako Bogu dadnemo ono središnje mjesto u svome životu, tada će naš život biti život blaženika, život svetaca – bit će to život sretnih ljudi.

Neka bl. Marija Propetoga bude uz nas, neka bude s nama, neka nam bude zagovornica da njezine stope u ovom Blatu budu Kristove stope, da ih slijedimo i idemo za njima.

Bez milosti Božje, bez Isusa ništa ne možemo

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2024.

Blaženičin dan prijelaza u vječnost, 9. srpnja 1966. u Rimu, nakon njezina proglašenja blaženom 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, uzet je za liturgijski spomen koji se otad u njezinoj rodnoj župi Svih svetih u Blatu slavi kao blagdan – ove godine je to bilo već 22. put! U drugim mjestima se slavi kao spomendan, a svečanije tamo gdje djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa ili gdje se više okupljaju njezini štovatelji, u domovini i inozemstvu. Ponegdje se organiziraju devetodnevne ili trodnevne duhovne pripreve, u kojima posebice sudjeluju suradnici Družbe Kćeri Milosrđa okupljeni u skupine Poslanika Milosrđa ili Bisera Očeva milosrđa.

Brodski Varoš

Spomendan bl. Marije Propetoga svečano je proslavljen u župi Krista Kralja u Brodskom Varošu jer su tom prigodom vjernicima prvi put izložene na čašćenje njezine relikvije. Euharistijsko je slavlje predslavio domaći župnik Božidar Nađ koji je uvodeći u slavlje rekao osnovne podatke o blaženici. U propovijedi je pojasnio nauk Katoličke crkve o štovanju relikvija, o njihovu značenju i o važnosti takvoga čašćenja u kršćanskoj duhovnosti. Tako je rekao da je Crkva na Tridentskom saboru u 16. stoljeću potvrdila štovanje relikvija mučenika i svetih koji su živjeli osobito kreposno, a sada su u vječnosti. Takve vjerni puk treba štovati i Gospodin će po njihovim zemnim ostacima udijeliti mnoge milosti onima koji vjeruju. Nije riječ o nekom magijskom djelovanju, nego se vjernike potiče da svece usrdno mole za zagovor. Postoje tri stupnja relikvija: prvoga su stupnja one koje su dio svečeva tijela, drugoga stupnja su dio svečeve odjeće ili predmet koji je svetac koristio, a trećega stupnja je predmet kojim je dotaknuta relikvija prvoga stupnja. Prema relikvijama se treba odnositi s velikim poštovanjem i dostojanstvom, a strogo je zabranjeno odvajanje i odlamanje relikvija na

manje dijelove, da bi se koristilo u liturgijske ili druge svrhe. Svetu misu ne može zamijeniti nijedno štovanje relikvija koje se u crkvi organizira. Svete relikvije, ti »sveti ostatci«, vjerniku govore o vječnosti i putu prema nebeskoj stvarnosti, a potiču ga i na promišljanje o tomu što ostaje iza njega u njegovu kršćanskom življenju.

Župnik je prije izlaganja relikvija vjernike potaknuo da, dok budu pristupali blaženičinim relikvijama, imaju na pameti da dolaze u susret sa svetošću. Svjesni toga da Bog uslišava molitve svojih svetih, neka mole blaženičin zagovor za svoje obraćenje, da im ojača vjera, da mole za svoje obitelji i potrebe svojih bližnjih.

Anita Terzić

Cavtat

Nošene riječima naše blažene majke utemeljiteljice »Budimo velike u ljubavi!«, u župi sv. Nikole u Cavtatu organizirale smo proslavu njezina spomendana, uz trodnevnu duhovnu pripravu, a s. M. Domagoja Marić je vjernike pozvala da mole zagovor bl. Marije Propetoga u osobnim i obiteljskim potrebama, za mir u svijetu, za mlade i duhovna zvanja i našu domovinu. Svaki dan se prije svete mise molila krunica s blaženičinim promišljanjima o pojedinim otajstvima i njoj posvećene litanije koje je predmolila s. M. Terezija Kvetek, a misno je slavljem predvodio župnik Mate Karamatić.

Samo se drugoga dana trodnevnice, jer je bila nedjelja, sveta misa slavila u franjevačkoj crkvi Gospe Snježne, a predslavio ju je fra Petar Matanović i propovijedao o važnosti vjere u kršćaninovu životu bez koje nema mira u duši, ni u Crkvi i svijetu.

U euharistijskom slavlju spomendana ministriralo je deset ministranata, a pjevao je župni zbor. Župnik je govorio o blaženici koja je postigla nebesku radost svojom jakom vjerom, postojanom nadom i ljubavlju prema propeptom Kristu, koje je iskazivala u djelima milosrđa prema bližnjemu. Pozvao je vjernike da se utječu njezinu zagovoru kod Gospodina, jer je ona primjer kako i mi možemo biti bolji i postići blaženstvo. Nakon slavlja s. Domagoja je zahvalila župniku i svim sudionicima i pozvala ih na druženje u dvorištu župne kuće i blagovanje kolača i pića koje su pripravili vjernici i sestre.

s. M. Domagoja Marić

Dubrovnik

Na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga vjernici u katedrali Gospe Velike u Du-

brovniku pripravljali su se trodnevnicom. Prije svakog misnog slavlja molila se krunica s otajstvima dotičnoga dana i blaženičinim promišljanjima uz njih, a predmolile su je članice molitvene zajednice bl. Marije Propetoga. Prvi je dan bio posvećen molitvi na koju je vjernike potaknuo predslavitelj misnoga slavlja isusovac Marijan Bešlić i pozvao na prinošenje žrtve za nova svećenička i redovnička zvanja, čemu je posvećena prva subota u mjesecu. Govorio je i o tri žene koje povezuje zajedničko ime Marija – o Blaženoj Djevici Mariji, o sv. Mariji Goretti i o bl. Mariji Propetoga – i postavio ih za uzor svim vjernicima. Kao što je Bog nekoć sebi odabrao svaku od njih, tako i danas poziva mnoge da ga slijede u posvećenom, svećeničkom ili redovničkom životu. Onoliko koliko molimo, toliko imamo svećenika i onakvi su kako molimo za njih. Svako se duhovno zvanje molitvom stječe.

Nakon euharistijskoga slavlja s. M. Katari-
na Mihić dala je kratko razmatranje »Bl. Marija
Propetoga i molitva«, što je bilo potaknuto pro-
glašenjem Godine molitve koju je papa Franjo
proglasio 21. siječnja ove godine, čime vjernike
poziva na ponovno otkrivanje molitve u svom
životu, a to je uvod u proslavu jubilejske 2025.
godine.

Misu je drugoga dana trodnevnice, uz pje-
vanje katedralnog zbora mladih, predslavio ka-
tedralni župnik Marin Lučić i u svojoj propovi-
jedi Božji poziv Mariji Propetoga da počne dje-
lovati u svome Blatu razložio u svjetlu poziva
sv. Pavla i proroka Ezekijela. I ona je nailazila
na nerazumijevanje svoje okoline, ali joj je bila
odlučujuća potpora biskupa Marčelića da poče
u svoje proročko poslanje. Bila je svjesna svo-
jih slabosti, ali je u molitvi u razgovoru s Gos-
podinom polako otkrivala njegovu volju i hra-
bro krenula. Poput nje i mi trebamo u molitvi
i osobnom odnosu s Gospodinom prepoznavati
što Otac želi u našem životu. A za takvu je
molitvu bila prigoda odmah poslije svete mise
kad je uslijedilo klanjanje pred Presvetim oltar-
skim sakramentom.

Slavlje trećega dana trodnevnice predvodio
je katedralni vikar Darko Kovačević, a u zaruč-
ništvu o kojem govori prorok Hošea, o zaruč-
ništvu između Boga i Izraela, prepoznao je i za-
ručništvo bl. Marije Propetoga kad se s nepu-
nih 14 godina zaručila, vjerila s Isusom, i to 21.
studenog, na blagdan kada su sv. Joakim i Ana
Bogu posvetili, darovali Blaženu Djevicu Ma-
riju u Hramu. Molimo da i mi možemo po bla-
ženičinu zagovoru ući u takav prislan odnos s
Kristom, da i mi možemo svoju dušu zaručiti
s Kristom, da se možemo otvoriti toj ljubavi i
prihvatiti je cijelim srcem, da nas učini plodni-
ma ljubavlju prema potrebnima.

Nakon euharistijskog slavlja na oltar je izlo-
žena relikvija drva Križa, pred kojom su se u

Ivanić-Grad

U župi sv. Petra apostola u Ivanić-Gradu na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripravljali smo se trodnevnicom u zajedništvu sestara Družbe Kćeri Milosrđa, Poslanika Milosrđa i Bisera Očeva milosrđa koji su svaki dan prije euharistijskoga slavlja s vjernicima predvodili pobožnost nadahnutu karizmom milosrđa u blaženičinu duhu. Misna slavlja je predslavio naš župnik Branko Koretić, a prvoga dana trodnevnice, kad se molilo za duhovna zvanja u Crkvi i Družbi Kćeri Milosrđa, predmolio je i svetu kronicu, uz razmatranja o Isusovu pozivu učenicima i pjesmu »Krist na žalu«. Drugoga se dana molilo za kršćanske obitelji da spoznaju vrijednost i svetost nedjelje kao Dana Gospodnjega i obiteljske molitve te za posvećenje braka i obitelji kao male Crkve. Župnik je propovijedao o blaženičinu imenu, Marija Propetoga, i dubokoj simbolici koja iz toga izlazi. U pobožnosti trećega dana molilo se za župnu zajedni-

molitvi klanjanja vjernici nadahnjivali blaženičinim promišljanjima o Kristovoj muc i raspeću za naše spasenje.

Svečano misno slavlje spomendana predslavio je mladomisnik Ivan Galjuf, u zajedništvu s katedralnim župnikom i župnim vikarom te gostom svećenikom iz Njemačke. Mladomisnik je zahvalio sestrama Družbe Kćeri Milosrđa što su tijekom njegove pripreve na svećeništvo bile prisutne ne samo u Dubrovniku nego i za njegove đakonske službe u Blatu. Dok se mladić iz evanđeoskog ulomka ipak ne odaziva na Isusov poziv, bl. Marija Propetoga spremno izriče svoj: »Evo me, Gospodine!« Predala mu je svoj život, odvezala se od svega onog materijalnoga bogatstva svoje ugledne obitelji da služi Gospodinu. Iz njezina povjerenja u nebeskog Oca izrastao je i odnos prema bližnjima, a za sve je to crpila snagu iz duge i duboke kontemplativne molitve. Neka nam bude zagovornicom da i mi znamo u potpunosti predati svoj život Gospodinu i poput nje biti Božjom ljubavlju *od*-vezani i *za*-vezani i da znamo sve prikazivati nebeskom Ocu.

Katedralni zbor pod ravnanjem voditeljice Petre Potrebica i uz orguljsku pratnju Marka Palčoka predvodio je liturgijsko pjevanje.

s. M. Katarina Mihić

cu, župnika, vjernike, mlade, djecu, a osobito za starije, bolesne i nemoćne, za one koji su pritisnuti raznim poteškoćama i križevima. Župnik je u propovijedi naveo pismo nepoznatog vojnika čija je molitva konkretizirana, ali nije uslišana. S vremenom je shvatio i važnost neuslišane molitve, jer molitva mora biti u skladu s Božjom voljom. Poniznost je važna sastavnica čovjekova života, a bl. Marija Propetoga je bila ponizna u vršenju Božje volje.

Proslava blaženičina spomendana započela je molitvom Časoslova prije svete mise koju je predslavio definator i magistar juniora Franjo Vuk, u zajedništvu s našim župnikom. Misnik je govorio o daru slobode i siromaštvu, o blaženičinu rastu i sazrijevanju u vjeri po uzoru na sv. Franju i o njezinoj slobodi koju je kao i Franjo stekla odricanjem od svega bogatstva svoje obitelji.

Biseri Očeva milosrđa izveli su recital o bl. Mariji Propetoga, a župnik je zahvalio svim sudionicima proslave blaženičina spomendana i pozvao na agape u župnom dvorištu.

Vanja Turkalj

Marinci

Naša je župa Kraljice Mira u Marincima ovogodišnju pripravu na proslavu blaženičina spomendana započela 7. zavjetnim hodočašćem u njezino svetište u Blatu, od 21. do 27. lipnja, čime smo još više doživjeli njezinu blizinu u rodnom joj mjestu gdje počivaju njezini zemni ostaci i na Prižbi gdje je i ona više puta boravila. Tri smo se dana duhovno pripravljali uz svagdanju svetu misu koju je predslavio župnik Dragutin Gereci i molitvu krunice, njoj posvećenih litanija i *Hvala i zaziva vječnome Ocu* koje je sama sastavila.

Na slavlje spomendana u našu župu rado dolaze i oni koji su barem jednom hodočastili u blaženičino svetište u Blatu da tako obnove uspomene i da svjedoče o njezinu zagovoru. Osobito je bilo doživljajno častiti blaženičine relikvije, jer je u našem kraju od davnina običaj za velikih slavlja i proštenja na kraju svete mise čašćenje relikvija ljubljnjem. Tako je, uz crtice iz blaženičina života, u ovogodišnjoj proslavi posebice istaknuto čašćenje relikvija svetaca, uz pojašnjenje crkvenoga nauka o tomu, koje duhovne koristi i milosti možemo dobiti i kako se odnositi prema samoj relikviji. Što znači imati pred sobom i dodirivati relikviju sveca kojega slavimo i kojemu se molimo za zagovor? Župnik je istaknuo da u toj maloj relikviji pred nama stoji cjelokupan život, muka

i trpljenje, radost i povjerenje u Boga bl. Marije Propetoga, koja je i u našoj župi preko svojih sestara činila i još uvijek čini neizreciva djela milosrđa.

Blaženičine duhovne kćeri pripremile su u župnoj dvorani zakusku za nastavak slavlja u zajedništvu koje je obasjano blaženičinim pogledom s vitraja župne crkve, odakle nas milo poziva na novo hodočašće u svoje rodno Blato.

Dragutin Gereci

Metković

Župa sv. Ilije proroka od prošle godine ima relikvije bl. Marije Propetoga koje su vjernici imali prigodu častiti poslije svete mise kojom je proslavljen njezin spomendan, a predslavio ju je župnik Denis Šimunović, u zajedništvu s upraviteljem župe Divuša Dariom Stankovićem. Liturgijsko je pjevanje predvodio mješoviti župni zbor pod vodstvom s. Mile Deak.

Denis Šimunović

Nin

U župi sv. Anselma i Marcele u Ninu župnik Jerko Vuleta predslavio je svete mise trodnevlja i misu spomendana bl. Marije Propetoga i propovijedao o njoj kao hrvatskoj blaženici i utemeljiteljici Družbe Kćeri Milosrđa, čije članice s. M. Česlava Ćorić i s. M. Miljenka Lizatović djeluju u našoj župi. Župnik je govorio o tome kako se blaženica nadahnjivala životom sv. Franje, pa je tako i njezina družba franjevačka. Blaženica je otkrila da steći pravo bogatstvo i naći najveću ljubav znači svoj život prepustiti Bogu i posve mu se predati. Ona nam je sjajan i uzvišen primjer svetosti i izvrsna nebeska zagovornica u našim potrebama.

Nakon svete mise, pod vodstvom s. Miljenke, organizirana je priredba na kojoj su župljanke i prvopričesnici pjesmama i recitacijama slavili blaženicu. Potom je bila prigoda za čašćenje blaženičnih relikvija.

Klaudia Stulić

Novska

Župa sv. Luke u Novskoj proslavila je spomendan bl. Marije Propetoga i trodnevnu duhovnu obnovu, a sve je predvodio župnik župe sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici Krunoslav Siroglavić, u zajedništvu s domaćim župnikom Milanom Vidakovićem. Prije večernje svete mise bila je mogućnost za osobnu molitvu i pobožnost uz blaženičine zapise i sakrament pomirenja. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor, a u slavljinama su posebice sudjelovali blaženičini vjerni štovatelji Poslanici Milosrđa i Biseri Očeva milosrđa koji kao suradnici Družbe Kćeri Milosrđa pokušavaju dublje živjeti blaženičinu karizmu milosrđa. Blaženičine duhovne kćeri, od njezina proglašenja blaženom 2003. godine, polako razvijaju oblike pobožnosti u župama gdje djeluju, da se vjernicima što više približi karizma milosrđa kako ju je živjela bl. Marija Propetoga.

Predslavitelj misnih slavlja je posadašnjivao liturgijska čitanja nastojeći suvremena događanja u Crkvi i društvu iščitati u svjetlu Božje riječi, čime je vjernike poticao na provjeravanje vjerodostojnosti svoga vjerničkoga života i na evanđeosko svjedočenje po primjeru naše blaženice. Vjernici nisu skrivali svoju oduševljenost takvim načinom prenošenja Božje poruke spasenja, a to ih je poticalo i na žarču molitvu za duhovna zvanja.

Spomendan je već od prijepodneva bio u slavljeničkom ozračju jer su Poslanici Milosr-

đa i blaženičini štovatelji, članovi pjevačkoga zbora i župljani koji već gotovo šezdeset godina srastaju sa sestrama Kćerima Milosrđa donosili priloge za agape nakon večernjega misnog slavlja. To je već postao običaj da se ti slani i slatki plodovi umijeća vrijednih ruku ovoga naroda blaguju u slavljeničkom zajedništvu kao Božji darovi.

Biseri Očeva milosrđa su s vjeroučiteljicom i voditeljicom župnih zborova s. M. Kristinom Injić umješno izveli igrokaz »Vjera i oluja«, a s. M. Emila Barbarić je zahvalila Bogu na ovom četverodnevnom slavlju, njegovu predvoditelju i mjesnom župniku, zboru, Poslanicima Milosrđa, Biserima Očeva milosrđa, iznimno vrijednim ministrantima Noi Sertiću i Lovri Šišku i svim sudionicima slavlja koje se odvijalo u ozračju ljubavi i milosrđa. Hvala Bogu na daru bl. Marije Propetoga.

s. M. Emila Barbarić

Osijek

U župi Svete Obitelji u Osijeku misna slavlja trodnevnice i spomendana predvodio je župnik Dragutin Bedeničić, a prije mise je bila pobožnost u kojoj su se molile razne molitve, Kantik hvale Bogu Stvoritelju, Hvale i zazivi vječnom Ocu koje je sastavila bl. Marije Propetoga i molitva krunice s blaženičnim promišljanjima. U tomu su posebice sudjelovali oni vjernici koji se redovito svakoga 9. dana u mjesecu okupljaju na molitvu u čast naše blaženice, a među njima su i djeca. Misnik je pozvao na naviještanje Božje riječi po primjeru naše blaženice, čiji je život ukratko opisao, ističući njezinu poniznost i žarku želju da naviješta Božju ljubav. Bila je svjesna svojih slabosti, ali se poput sv. Pavla uzdala u milost Božju. I svetac sebe smatra grešnim, ali s milošću Božjom ide naprijed u vrše-

nju volje Božje. Blaženica je rasla u krepostima i za njih žarko i ustrajno molila Boga, da bi mogla što bolje i što više činiti dobra djela. Neka nam u tomu bude zagovornicom, da i mi rastemo u kreposnu životu i činjenju dobrih djela.

Pjevanje su u misi spomendana predvodila djeca iz vrtića »Marija Petković« pod ravnanjem s. M. Helene Bakula, a poslije mise slavlje se nastavilo radosnim zajedništvom u druženju i okrjepi.

s. M. Irena Bajan

Pula

Prvi dan trodnevnice uoči spomendana bl. Marije Propetoga u župi Krista Spasitelja, Veli Vrh u Puli, misno je slavlje predslavio župnik župe sv. Roka prezbitera u Galižani Vladimir Brizić, u zajedništvu sa župnikom domaćinom Joelom Cataryjem koji je predslavio misu drugoga i trećega dana. Župnici su propovijedali o blaženičinu življenju karizme milosrđa, iščitavajući njezin Bogu posvećen život u svjetlu liturgijskih čitanja. Nasljedovala je Krista u djelima milosrđa siromašnima i bolesnima kojima je krijepila duh Božjom riječju i svjedočenjem njegove ljubavi za svako stvorenje.

Svečano misno slavlje spomendana predvodio je župnik Svetvinčenta Darko Zgrablić, u zajedništvu s mjesnim župnikom i umirovljenim svećenikom Dragutinom Petrovićem, a liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor. Uz sestre Družbe Kćeri Milosrđa u slavlju su sudjelovale i pulske sestre milosrdnice iz samostana Majke Dobroga Savjeta kao i djeca iz vrtića »Marija Petković« sa svojim roditeljima i drugim članovima obitelji, jer je za sve njih ova proslava zahvala blaženici za njezino nasljedovanje Krista u ljubavi za čovjeka. Propovjednik je pojasnio da je za blaženičin spomendan, kako

je to u većine svetaca i blaženika, Crkva uzela njezin dan prijelaza u vječnost, kad je »rođena za nebo«. To je rođenje prema kojem bi svaki vjernik trebao ići, jer Isus poučava svoje učenike da ako žele steći blago na nebu, onda moraju živjeti po Božjoj riječi koja je čovjeku putokaz. Vječni se život stječe življenjem određenoga reda koji iščitavamo iz evanđeoskih savjeta. Sveci su ljudi toga evanđeoskog reda, Božjeg reda – iskoračivali su iz logike uobičajenoga društvenog ponašanja u svojoj sredini. I bl. Marija Propetoga je iskoračila iz svoje dobrostojeće obitelji i života u njoj i prepoznala drugoga u potrebi. Ako želimo nebesko kraljevstvo, moramo prestati gledati samo sebe i sebe maknuti s prvoga mjesta u svom životu. Sveci su, pa tako i bl. Marija Propetoga, u drugome vidjeli Krista. Ako u drugome vidimo Kristovo lice, onda će i drugi u nama vidjeti prisutnoga Krista. Ljubiti drugoga, znači ljubiti Isusa, ali je naš problem u tome što Isusa ljubimo do neke granice, a onda i prema drugome idemo samo do neke granice. Ali Isus traži sve, dakle i preko granica. Mladić iz Evanđelja želi baštiniti život vječni i pita Isusa što mu je činiti, ali ne može ostaviti sve jer ga odviše toga drži. Naša blaženica nije bila takva. Ona je već kao vrlo mlada cijeli svoj život predala Isusu i iz toga predanja, iz Kristova križa crpila je snagu. Ljubila je Kristov križ, i nije od njega bježala poput nas. Ona se odlučila živjeti svaki dan s Isusom i za Isusa koji se predaje za nas. Naučimo od nje ljubiti raspetoga Isusa. Dopustimo Isusu da uđe u naš život, da po nama obasjava druge, da u naše biće uđe ljubav koja dolazi s oltara, da se zarazimo Božjom ljubavlju i budemo oni koji će je živjeti.

Nakon popričesne molitve djeca iz vrtića »Marija Petković« pjesmom su i stihovima iskazala ljubav prema svojoj zaštitnici. Mjesna predstojnica zajednice blaženičinih duhovnih kćeri u Puli s. M. Srebrenka Paleka zahvalila

je svim sudionicima proslave spomendana njihove majke utemeljiteljice. Otpusni je blagoslov misnik udijelio s blaženičinim relikvijama koje su potom bile izložene za osobno štovanje.

Ana Mikulić

Split

Prvi dan trodnevnice u župi Marije Pomoćnice u Splitu uoči spomendana bl. Marije Propetoga predslavio je župnik Mario Bobić, a govorio je o novom zakonu koji je Isus naviještao. Čovjek novoga zakona je čovjek milosrđa, slobodan je i Boga zove svojim Ocem. Blaženica je živjela milosrđe i svjedočila ljubav prema nebeskom Ocu. Misu drugoga dana trodnevnice predslavio je pastoralni suradnik u župi Ivan Marjanović koji nas je potaknuo da budemo svjedoci vjere, koju treba ne samo naviještati nego i živjeti. Prije svete mise trećega dana sestre su molile kronicu uz blaženičina razmišljanjima, a misu je predslavio suradnik u našoj župi Sanjin Jurić. Propovijedao je o povjerenju u Boga, onakvom kakvoga je imala blaženica i u kojem je činila silna djela za siromašne, od svoga Blata, preko mnogih mjesta tadašnje države pa sve do dalekih zemalja Južne Amerike. Riječ Božja i nas potiče da dopustimo Isusu da dotakne naše srce i da ga mijenja. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor »Propovjednik«, koji je pjevao i na misi spomendana, koju je također predslavio Sanjin Jurić. Potaknuo nas je da budemo zahvalni Bogu za dar naše blaženice, jer je ona vjerno koračala za raspetim Kristom i svjedočila ljubav prema nebeskom Ocu, čime je privukla mnoge djevojke u Družbu Kćeri Milosrđa. Djeca iz vrtića »Marija Petković« pjesmom su proslavila svoju zaštitnicu.

s. M. Bosiljka Halužan

Stablina

U crkvi Gospe Fatimske u Stablini proslavili smo spomendan bl. Marije Propetoga i trodnevnu duhovnu pripravu u kojoj je svag-

danju svetu misu predslavio naš župnik Kristijan Perković. Podsjetio nas je da smo svi krštenjem postali članovi Kristove Crkve i dobili poziv da naviještamo kraljevstvo Božje, pa su tako majka i otac, djed i baka prvi navjestitelji u svojoj obitelji. Ne smijemo šutjeti nego trebamo govoriti, da djeca koja su nam povjerena od nas čuju: »Isus je moj Spasitelj, on je umro za mene.« To je živo propovijedanje i svjedočenje vjere u Boga Oca. Upravo onako kako je to činila bl. Marija Propetoga. Biseri Očeva milosrđa su izveli scenu iz života sv. Franje u kojoj je prikazano kako je sa subračom, poniznošću i komadom kruha, uz pouku, obratio razbojнике u šumi. Blaženica je svojim poniznim i hrabrim hodom u franjevačkom duhu išla svijetom propovijedajući milosrđe Božje i ostavljajući za sobom svoje duhovne kćeri i škole koje su one vodile, naviještajući siromasima milosrdnog Boga Oca. Na završetku misnoga slavlja djeca su sa župnim zborom zapjevala našoj blaženici.

Na blaženičin spomendan slavili smo jutarnju svetu misu, a potom se 22 župljana autobusom sa s. M. Angelinom Tokić zaputilo na proslavu blagdana u Blatu. Najprije nas je na Prižbi, u sestarskoj kući za odmor, ugostila s. M. Paulina Mirošević, a nakon okrjepe bilo je vrijeme za odmor, dok su se mlađi igrali i kupali u moru. Potom smo u blaženičinu svetištu u Blatu razgledali njoj posvećen muzej i imali vrijeme sabranosti i molitve u svetištu uz njezin grob. Sudjelovali smo u procesiji i svečanom misnom slavlju blagdana, slaveći Boga i zahvaljujući mu za bl. Mariju Propetoga. Sestre su nas ugostile okrjepom i prije i poslije misnoga slavlja. U Stablinu smo stigli u ranim jutarnjim satima, prepuni dojmova i zahvalnosti Bogu za našu blaženicu, njezine duhovne kćeri i sve milosti koje smo doživjeli u ovom hodočašću.

s. M. Angelina Tokić

Subotica

Župa sv. Roka u Subotici slavila je devetnicu svojoj suzaštitnici bl. Mariji Propetoga, svagdanjom pobožnošću u kojoj se molila krunica, križni put ili blaženičine *Hvale i zazivi vječnom Ocu* i kantici te klanjanje. Među ostalim molilo se za bračne parove koji žele dobiti dijete, za one koji traže posao ili imaju financijskih poteškoća. U »Danu milosrđa« vjernici su ispred oltara prinijeli darove za braću i sestre u potrebi. U »Danu bolesnika« 60 bolesnih i starijih primilo je sakrament bolesničkog pomazanja, a u »Danu klanjanja« molilo se za duhovna zvanja u Družbi Kćeri Milosrđa. Nedjelja u devetnici bila je posvećena obiteljima s djecom rođenom od prošlogodišnjega blaženičina spomendana.

U proslavi blaženičina spomendana bilo je i slavlje 40. obljetnice svećeništva župnika mons. Andrije Anišića i 30. obljetnice njegove službe u župi sv. Roka. Na misi je sudjelovalo oko 600 vjernika među kojima je bila i župnikova rodbina, prijatelji i dobročinitelji, dvjestotinjak djece i mladih subotičkog oratorija te mladi u bunjevačkoj narodnoj nošnji, a sudjelovali su predstavnici kulturnoga, društvenoga i političkoga života hrvatske zajednice u Srbiji uz predsjednicu Hrvatskoga nacionalnog vijeća i zastupnicu u Hrvatskom saboru Jasnu Vojnić, ministra u vladi Srbije Tomislava Žigmanova i konzula-savjetnika generalnoga konzulata Hrvatske u Subotici Zdravka Vincelja. Župnim zborom je ravnala s. M. Silvana Milan, a za orguljama je bio Filip Čeliković.

Misno je slavlje predvodio isusovac Marijan Steiner iz Beograda u zajedništvu sa svećenicima subotičke biskupije i beogradske nadbiskupije. Govorio je o blaženici kao jedinjoj utemeljiteljici redovničke družbe u hrvatskom narodu koja je znala da kamo god šalje sestre da ih ne šalje ona nego Isus Krist. Sama je zapisala da

je Isus sve pripravo, jer ona nije nijednoj djevojci, nijednoj duši rekla da je slijedi i zato je ta družba Isusova. On ju je utemeljio i sve učinio. Upravo je njihova kuća u Subotici prva izvan Blata i tu opstoji već 101 godinu. Spominjući se slavljenika, kazao je da svećenik treba biti čovjek istine i radosti, a to župnik Anišić i jest jer voli svoje župljane, voli ljude, i to potvrđuju sve službe na kojima je dosad djelovao, od one odgojitelja u sjemeništu Paulinum, preko toga kad je bio biskupov tajnik, do urednika Katoličkog lista »Zvonik«, glavnog i odgovornog urednika Radio Marije Srbije, a još uvijek je i predsjednika UBH »Dužijanca«. U službi župnika mogao je živjeti milosrđe ugledajući se i u duh blaženičin duhovnih kćeri.

Marina Piuković je vlastitom pjesmom čestitala župniku u ime Pastoralnog i ekonomskog vijeća, pjevača i župljana, a mladi u narodnoj nošnji uručili su prigodne darove. Slavlje se nastavilo u župnom dvorištu gdje je slavljenik priredio agape, a dobru raspoloženju pridonio je i ansambl »Ravnica«. Kao uspomenu na slavlje mons. Anišić je izradio prigodnu razglednicu s mislima svojih uzora koji mu pomažu u svećeničkom životu i radu: sv. Ivana Vianneya, bl. Marije Propetoga i sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića.

Sestre Kćeri Milosrđa su spomendan svoje majke utemeljiteljice i nebeske zaštitnice proslavile i svetom misom u samostanskoj kapeli koju je predslavio gvardijan subotičkog franjevačkog samostana Ivan Miklenić, u zajedništvu sa svojim subratom Bernardom Barbarićem i župnikom Anišićem.

Subotička biskupija i Andrija Anišić

Ugljan

U samostanu sv. Jeronima u Ugljanu na istoimenom otoku misu spomendana bl. Marije Propetoga predslavio je benediktinac Jozo Milanović s Čokovca, uz katedralnog župnika sv. Stošije iz Zadra Radu Pinčića, župnika u Preseki Mladena Benka i ugljanskoga župnika Marka Dokužu, u zajedništvu sa sestrama Kćerima Milosrđa i Božjim pukom. Misnik je u propovijedi kazao da je povrh svega ljubav razlog i smisao kršćanskoga života. U bl. Marije Propetoga i svetaca nadahnutih Duhom Svetim vidi se da oni ne zastajkuju već idu za Kristom. Često se u Svetom pismu spominju glazbala poput harfe, citare i lire s deset žica – prema tumačenju sv. Augustina instrument od deset žica najljepše svira onaj tko vrši Deset Božjih zapovijedi. Božje se zapovijedi opslužuju u svakodnevnim poslovima. Isus traži da mladić iz Evanđelja sve proda i poda siromasima, ali on to ne može prihvatiti, jer je imao veliko imanje. I blaženičina je obitelj imala veliko imanje, ali je bila i vrlo darežljiva! Nije važno koliko imaš, nego je važno da nisi time vezan, nego da uvijek daješ i potrebitima. Svatko prolazi svoju Golgotu, ali plaća je svakome vječnost.

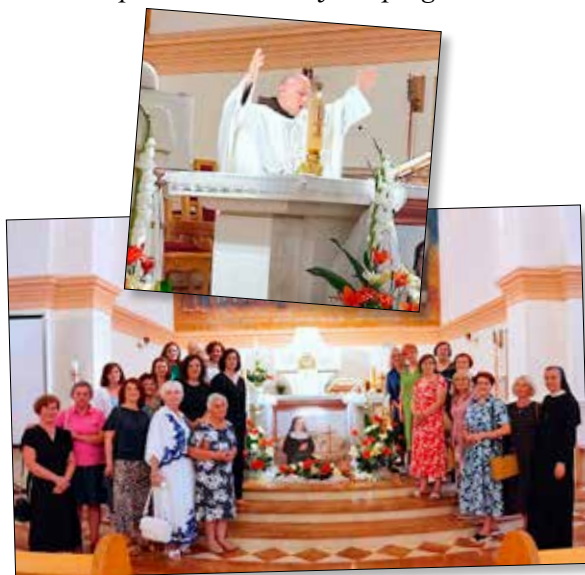
Silvija Bukulin

Uskoplje

Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije u Uskoplju slavila je trodnevnicu uoči spomendana bl. Marije Propetoga, misnim slavljima koje je predslavio župni vikar Zvonimir Batista, a prije mise molila se krunica uz blaženičina razmatranje otajstava. Nakon mise spomendana dječji zbor »Franjevačke nade« pod vodstvom s. M. Renate Lizatović pjevao je blaženi-

ci posvećene pjesme, a izveli su i poučan igrokaz o mladoj djevojci na raskrižju života, kad je unatoč silnim napastima i nagovaranjima zloga da krene lakšim i pogubnim putem, ipak pobijedio anđeo kreposti i djevojka je odlučila poći putem dobra, baš kao i naša blaženica i njezine duhovne kćeri. Nakon zajedničkoga fotografiranja slavlje se nastavilo u Domu sv. Ante, uz naša tradicionalna jela koja su pripravile naše župljanke kao zahvalu sestrama Družbe Kćeri Milosrđa koje djeluju u našoj župi. Neka nam svima bl. Marija Propetoga bude uzor i zagovara nas u našim potrebama.

Marija Mikulić

Valpovo

U župi Bezgešnoga Začeca Blažene Djevice Marije u Valpovu svakoga dana trodnevnicu molila se krunica s razmatranjima i litanijama bl. Marije Propetoga prije večernjeg euharistijskog slavlja koje je završavalo čašćenjem blaženičnih relikvija. Na slavlja su uz župljane dolazili i blaženičini štovatelji iz okolnih mjesta. Prvog je dana svetu misu predslavio župnik župe sv. Josipa Radnika u Belišću Marko Neretljak, u zajedništvu s domaćinom kapelanom Antonijom Pekićem, a propovijedao je đakon Tomislav Sabadžija koji je u blaženičinu životu vidio odslikan Isusov put trpljenja, a to je i naš put, put predanja u Božje ruke i put spasenja. Drugoga je dana svetu misu predslavio naš župni kapelan i propovijedao o važnosti ljudskosti u našoj svakodnevici, a ta je osobina krasila i našu blaženicu. Trećega je dana euharistijsko slavlje uz našega župnog kapelana predslavio beliščanski župnik i pozvao nas da u nadi, vjeri i povjerenju težimo svetosti, po uzoru na našu blaženicu koja se i u bezizlaznim situacija pouzdala u Gospodina i nikad je nije iznevjerio.

Misu spomendana predvodio je župnik i dekan u Drenovcima Željko Šimić, u zajedništvu s valpovačkim kapelanom, a u propovijedi je kazao da smo u svom vjerničkom životu svi pozvani na svetost, u strpljivosti, blagosti, velikodušnosti i dobroti. Takvim putem je išla i naša blaženica – hrabro, odvažno, s puno ljubavi i milosrđa te pouzdanja u Gospodina. Ići putem svetosti u svom svakodnevnom životu treba biti odlika svakog kršćanina.

Župni zbor sv. Cecilije pod vodstvom s. Julijane Beretić predvodio je liturgijsko pjevanje na svim misama. U našoj župi Družba Kćeri Milosrđa djeluje gotovo 70 godina, a uz s. Julijanu kao mjesnu predstojnicu, u zajednici su još s. M. Rastislava Bogdan i s. M. Zrinka Vuković.

Blaženka Škrlec

Zagreb – župa sv. Josipa

Misu spomendana bl. Marije Propetoga u župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci predslavio je župljanin mladomisnik Ivan Pugar, u zajedništvu sa župnim vikarom Matom Cikoja i rektorom kapele Corpus Domini Vladom Razumom, koji mu je u bogoslovijskoj duhovnosti bio duhovnik. Pjevao je mješoviti župni zbor pod vodstvom mo. Josipa Škvorca. Misnik je usporedio blaženicu i serafskog oca sv. Franju s bogatašem iz Evanđelja. Nasljedujući sv. Franju, blaženica se kao i on odrekla svih zemaljskih dobara koja je dijelila sa siromasima, dok se bogataš nije mogao odreći svojega bogatstva jer je smatrao da je Bogu miliji i draži što ima više dobara na zemlji. Blaženičina velika i djelatna ljubav koju u Crkvi zovemo *caritas* – ljubav je koja se potpuno daje za drugoga. Ta i takva ljubav je sâm Bog. Mladomisnik od djetinjstva poznaje karizmu bl. Marije Propetoga je je bio

član župne liturgijske skupine djece »Bl. Marije Petković«. Poslanici Milosrđa su prije mise pred izloženim blaženičinim relikvijama predmolili krunicu uz njezina promišljanja o otajstvima. Slavlje je završilo podjelom mladomisičnoga blagoslova i čašćenjem blaženičinih relikvija.

s. M. Jasna Crnković

Zagreb – župa sv. Mirka

Župa sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama u kojima Družba Kćeri Milosrđa djeluje više od 80 godina slavila je trodnevnicu uoči spomendana bl. Marije Propetoga, večernjom misom i molitvom krunice s blaženičinim litanijama. Prvog dana misu je predslavio dr. sc. Denis Barić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i prebendar Prvostolne crkve zagrebačke, u zajedništvu sa šestinskim župnikom mr. sc. Robertom Šreterom. Kazao je da je blaženica bila potpuno otvorena novini Duha Svetoga i Crkvi darovala novu redovničku zajednicu koja je živjela karizmu milosrđa. Pjevao je župni dječji zbor uz pratnju novakinje s. M. Lucije Juričić, a Biseri Očeva milosrđa izveli su igrokaz »Bl. Marija Propetoga u Babini«, malom mjestu na otoku Korčuli, gdje je poučavala sirotnu djecu jer u mjestu nisu imali ni svećenika, ni učitelja. Misu drugoga dana trodnevnice predslavio je naš župnik u zajedništvu s mons. Encom Rodinisonom. Pjevao je župni zbor, uz pratnju maestra Božidara Ljubenka, a Biseri Očeva milosrđa su igrokazom dočarali kreposti sv. Franje, kojega nasljeđuju u Družbi Kćeri Milosrđa u njegovoj predanosti siromaštvu i molitvi.

Treći dan trodnevnice misno je slavlje predslavio dr. Barić, u zajedništvu s mjesnim župnikom i mons. Rodinisonom, a pjevao je žu-

pni zbor mladih, uz pratnju s. M. Lucije Juričić. Ozdravljenje žene od krvarenja i oživljenje Jairove umrle kćeri, Isusova je poruka nade i poziv na vjeru, jer njemu nije glavni i jedini cilj tjelesno ozdravljenje već želja da se uz tjelesno čudo dogodi i čudo vjere. Time Isus govori o sebi, jer on je uskrsnuće i život i tko vjeruje u njega, ako i umre, živjet će.

Nakon misnoga slavlja prikazan je ekraniziran blaženičin autobiografski zapis o tome kako joj kao 15-godišnjoj djevojčici Isus progovara s križa. Emitirana je i snimka blaženičina govora sestrama Družbe iz ožujka 1961. godine, i snimka ispraćaja iz Središnje kuće u Rimu s njezina pokopa u srpnju 1966. godine.

Euharistijsko slavlje spomendana predvodio je dr. sc. Barić, u zajedništvu s domaćim župnikom i mons. Rodinisom, a pjevao je župni zbor uz pratnju maestra Ljubenka. Na početku slavlja svojoj su zaštitnici pjevala i recitirala djeca zagrebačkog vrtića »Marija Petković«. Predvoditelj slavlja je govorio o bogatom mladiću iz Evanđelja, njegovu pitanju Isusu i odgovoru da dođe i slijedi ga. Taj poziv na potpuno predanje života i pouzdanja u Boga, mladić nije prihvatio jer nije imao hrabrosti odvojiti se od materijalnih dobara. Mariju Propetoga slavimo jer je imala hrabrosti odgovoriti na Isusov poziv i odijeliti se od svih dobara.

Župnik i mjesna predstojnica s. M. Geralda Vrkić zahvalili su svim sudionicima slavlja i njihovom prinosu, svakoga u njegovoj službi. Nakon vjerničkoga čašćenja blaženičinih relikvija slavlje se nastavilo u druženju i župnom zajedništvu uz okrepu.

Nataša Vujić

Zemunik

Euharistijsko slavlje spomendana bl. Marije Propetoga u župi Marije Kraljice mira – Kraljice Hrvata predslavio je župnik Gašpar Dodić, dekan i kanonik zadarske nadbiskupije u zajedništvu sa župnikom iz susjedne župe Galovac Mladenom Kačuna. Govorio je o blaženičinoj zaljubljenosti u Krista, o vjeri njezinih roditelja i kako su je odgojili u pobožnosti da je bila tako jednostavna i ponizna. Tu poniznost zaželio je i današnjim kršćanima, jer bez toga se ne postiže svetost života. Poniznost čini čudesa, a samo Bogu ide sva hvala i slava. Blaženica je sve dala Bogu, za razliku od onog mladića iz Evanđelja. I mi trebamo uvijek svjedočiti za Isusa Krista. Na kraju slavlja djeca su častila blaženicu njoj posvećenim pjesmama i recitacijama koje je s njima pripremila s. M. Vladislava Terzić, a bila su se u svojim vjeronaučnim aktivnostima i natjecala u prikazu bl. Marije Propetoga u radu s djecom i svoje su radove rado pokazivali. Slavljeničko se zajedništvo nastavilo uz domjenak koji su pripremile blaženičine duhovne kćeri s vjernicima. Hvala Bogu na daru naše blaženice.

s. M. Fátima Kršlović

s. M. Lana Pecotić,
juniorka Družbe Kćeri Milosrđa

»Vijek hvaljen budi, o moj Gospodine!« Redovničke svečanosti Hrvatske provincije Krista Kralja, u Blatu, 6. kolovoza 2024.

Uobičajilo se da se na blagdan Preobraženja Gospodinova održavaju redovničke svečanosti naše hrvatske provincije u kolijevki naše družbe u Blatu. Ove je godine pet sestara slavilo svoj zlatni jubilej, 50 godina u redovništvu u karizmi milosrđa: s. M. Irena Bajan, s. M. Lea Brusač, s. M. Miljana Heđi, s. M. Anela Mišković i s. M. Nelija Pavlović, a s. M. Lana Pecotić obnovila je na godinu dana svoje privremene zavjete.

Sestre su se okupile u svome samostanu, gdje ih je u zajedništvu s provincijalnom predstojnicom s. M. Mirjam Gadža, pozdravila vr-

hovna predstojnica M. Fides Babić i zahvalila im za vjerno služenje i ustrajnost u Družbi Kćeri Milosrđa u ljubavi prema Bogu, Družbi i svima kojima su bile poslane, čime su ispisale hvalevrijedne stranice družbine povijesti. Ohrabрила ih je na daljnjem redovničkom putu i povjerala ih Gospodinu kojemu su u svom mladenačkom zanosu povjerovala i za kojim su pošle, da im on i dalje bude sve njihovo, kao što je bio sv. Franji i našoj blaženoj majci utemeljiteljici. Potaknula ih je da hrabro nastave ići s Gospodinom u svaki novi dan, povjeravajući mu svoje radosti, nade, teškoće i boli.

U ime slavjenica pozdravila je s. M. Nelija Pavlović i zahvalila nebeskom Ocu koji ih je pozvao iz raznih krajeva Lijepe naše i Bosne ponosne, roditeljima koji su ih u suradnji s Bogom odgajali i usmjeravali na put vjere, braći i sestrama koji su ih podupirali i podržavali u opredjeljenju za redovništvo i još uvijek to čine. Zahvalila je i svećenicima koji su djelovali u njihovim rodnim župama i raspirivali u njima volju za sakramentalnim životom i svjedočili im radosno predanje Bogu i neumorno služenje narodu. Posebnu zahvalu je izrazila odgojiteljicama iz postulantata, novicijata i juniorata za sva dobra koja su u njih usadile, a koje su već u vječnosti: s. M. Graciji Zamuda, s. M. Kazimiri Tente, s. M. Goretti Krznar i s. M. Berislavi Žmak. Spomenula je i sestre koje sada nisu mogle biti s njima: s. M. Leu Brusač i s. M. Robertinu Vrbić, te s. M. Rinu Gojević koja ih je pretekla u kraljevstvu nebeskom.

Potom su se sestre predvođene bratimima dviju blatskih bratovština i pjevajući psalme u procesiji zaputile prema župnoj crkvi Svih sve-

tih, a na Plokati ih je svojim sviranjem pozdravila glazbena udruga sv. Vincence.

Svečano je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predslavio zadarski nadbiskup u miru Zelimir Puljić, u zajedništvu s mjesnim župnikom Željkom Kovačevićem, župnim vikarom Mišom Pecotićem, provincijalom hrvatske salezijanske provincije Milanom Ivančevićem, župnikom župe sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici Krunoslavom Siroglavićem i župnikom župe sv. Josipa u Vuki – Široko Polje Ivanom Markovićem. Pjevao je župni zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

U svojoj se homiliji mons. Puljić prisjetio i nezaboravnoga događaja proglašenja blaženom Marije Propetoga u gruškoj luci 6. lipnja 2003. kada je papa Ivan Pavao II. Crkvi darovao novu blaženicu, našu Blajku. Devet godina prije toga, 1994. bio je na Sinodi Bogu posvećenoga života gdje su sinodalni oci govorili o redovnicima kao o svojevrsnim sanjarima i kao o nepopravljivim optimistima. U tom duhu u svojoj završnoj poruci ljudima i svijetu, biskupi su

izrazili svoju radost zbog činjenice postojanja posvećenog života, pa skupa s predstavnicima biskupa i redovnica i redovnika, okupljeni oko Petrova nasljednika sv. Ivana Pavla II., puni radosti su se obratili cijelom Božjem narodu da posvjedoče radost života prema evanđeoskim savjetima i zavjetima.

Proslava ovakvih redovničkih jubileja očituje nam kako je dobro biti s Gospodinom, biti Gospodinov. Zajedno sa sestrama svećaricama možemo svi radosna srca klicati: »Velika nam djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo!«, jer ovo je dan što nam ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se njemu! Sve vas, koje se ovom zgodom prisjećate svojih zavjeta i svojih obećanja, neka Bog obdari milošću kako bi uz Isusov križ iznova mogle biti brižljive i dobre prema svima, posebice malenima, siromašnima i potrebnima. Ne umarajte se iskrenom dobrotom i majčinskim srcem tražiti Isusa na poprištima ljudskoga jada i nevolje. S bl. Marijom Propetoga ponavljamo iz njezine duhovne oporuke da se temelj redovničkoga života bazira na vjeri, molitvi i trpljenju, a to znači i život svakog Kristova učenika, svakog krštenika. To je, zapravo, ono što je Kongregacija za proglašenje blaženih i svetih u njoj otkrila i u dekretu o herojskim krjepostima objavila da je ljubila Boga i čovjeka velikodušnim, postojanim i radosnim srcem, čvrsto se pouzdavala u Boga, ispunjavala njegovu volju,

postojano radila na izgradnji Božjega Kraljevstva, te posebice iskazivala ljubav prema malenima, siromasima, bolesnima, grješnicima, starijima i napuštenima. Kao prava učenica sv. Franje Asiškoga ljubila je nepodijeljenim srcem svoga propetoga Gospodina, a siromaštvo i poniznost učinila najvećom životnom vrijednošću. To je program koji shvaćaju i provode samo Božji ljudi. To je karizma koja je i vas sestre Kćeri Milosrđa oduševila i prije pola stoljeća privukla da idete za Marijom Propetoga, tim biserom maloga Blata i velikom ženom ponosnih Hrvata.

Sestre svećarice su pred vrhovnom predstojnicom M. Fides obnovile svoje redovničke zavjete. U procesiji su došle u svetište gdje je molitvom na blaženičinu grobu zaključen liturgijski dio slavlja koje se nastavilo u samostanu u radosnom blagovanju s nadbiskupom, svećenicima, sestrama, rodbinom i prijateljima sestara svećarica.

Prije svećanoga slavlja u Blatu provincijalna je uprava organizirala permanentnu formaciju za sestre svećarice i mlade sestre u početnoj formaciji na Prižbi od 19. do 28. srpnja 2024. kad su imale prigodu rasti u zajedništvu i raditi na sebi i na svome odnosu s Bogom, a u tomu su im pomogla dva duhovnika.

Prvi dio formacije održao je župnik u Kozari Boku fra Rozo Brkić i govorio o ulozi redovnika u Crkvi te o zajedništvu na temelju doku-

menta »Vita consecrata« i primjera iz života sv. Franje. Istaknuo je kako su u povijesti redovnici zamijenili mučenike. Isus nije izravno ustanovio redovnike, ali je Crkva nadahnuta Duhom Božjim to shvatila kao nov oblik mučeništva. Redovnici prihvaćaju tri zavjeta i tako nasljeduju Krista, oni su dar Crkvi, a Isus je njezino središte. U povijesti Crkve nitko se nije tako približio Kristu i tako radikalno živio evanđelje kao sv. Franjo.

U drugom dijelu formacije Krunoslav Siroglavić, župnik u Špišić Bukovici, govorio je o zajedništvu iz psihološko-pedagoške perspektive koristeći sliku Isusa kao komunikatora i dobrog pedagoga. Čovjek je stvoren za komunikaciju. Bog je sam sebe objavio kao komunikaciju, jer je u sebi Presveto Trojstvo i on oduvijek komunicira. I Crkva živi od komunikacije, a nažalost nje je danas sve manje. Isus u svakome vidi čovjeka, bez obzira na to kako živi svoj život i kako se ponaša. Uči nas komunicirati s drugima – da pazimo na druge, da oslušujemo sugovornika i poštujemo ga, da se nikada ne namećemo, da budemo empatični. Promišljajući o samoći u posvećenom životu, važno je učvrstiti se u svom identitetu redovnice, a to znači da njegujemo vlastitu duhovnost, svoje zajedništvo s Bogom, da čuvamo prijateljstvo i da dobro ispunjavamo svoju službu, a to znači

da se u njoj osjećamo korisno i vrijedno, da nemamo nikakve potrebe za pohvalom i nagradom.

Potom su u Blatu bile petodnevne duhovne vježbe pod vodstvom franjevca kapucina Mije Šarčevića iz Dubrovnika, koji je svojom spontanosti i jednostavnošću oduševio sve sestre. Vodio ih je u promišljanjima o nekim poteškoćama koje se češće javljaju u redovništvu, o pozivu, o samovolji, o mlakosti, praštanju, iskrenosti i povjerenju. Važno je svaki dan raditi na sebi, poštivati zajednicu i sestre s kojima živimo, iskreno i otvoreno razgovarati o poteškoćama i saslušati sestru koja ih možda ima.

U Svetom pismu nalazimo odgovore na sva naša pitanja jer je Bog u njemu poslao svoje ljubavno pismo čovječanstvu. Samo je na nama odgovornost, hoćemo li iz toga pisma znati iščitati Božji odgovor nama. Mlakost je rak rana posvećenoga života, jer je to stanje tromosti i životarenja iz dana u dan. Mlakost je opasna jer se ne opaža, a uništava čovjeka. Takva se redovnica više ne trudi, odbija svladavanje, ne teži za savršenstvom, nema odlučnosti u borbi protiv grijeha, sve čini mehanički. Do mlakosti dovodi sveopći mentalitet, nov način shvaćanja redovničkih zavjeta, prevelik aktivizam, ljenčarenja, putovanja, obavljanje molitve bez srca... Da ne bismo upali u mlakost ili da bismo se od

nje izliječili potrebno je svakodnevno razmatrati, svakodnevno provoditi ispit savjesti i redovito se ispovijedati. Zato se moramo boriti svaki dan jer smo nestalni i prevrtljivi. Potrebna nam je trajna formacija koja označava i trajno obraćenje. Stoga se treba svaki dan pitati: Mogu li bolje i više? Kako mogu usrećiti druge, a ne očekivati da drugi mene usreće? Trebamo s Kristom ići dalje jer ga samo živeći proslavljamo.

Kćeri mile!

Moć ljubavi je svemoguća
kao i vjera.
Ljubav sve može,
sve hoće,
sve postiže,
svemu se nada.

Dosta je imati ljubavi,
jer ljubav sve može,
sve spašava, na sve stiže.
Kao što se i kruh mora umijesiti,
tako se i vi umijesite u ljubavi,
koja mora biti oblik vašega života.

Da, vježbajte se u poniznosti,
mrtvenju i drugim krepostima,
ali tako da sve te kreposti niču
iz temeljne kreposti ljubavi.

Da, kćeri moje,
ljubav sve hoće,
sve spašava,
sve postiže,
sve može,
više nego se i pomisliti može.

bl. Marija Propetoga

Molitva bl. Mariji Propetoga

Vječni Oče,
u svom neizmjernom milosrđu
htio si da Krist za nas
trpi sramotu križa da nas
njegovom sinovskom poslušnošću
oslobodiš od vlasti Zloga.
Udijeli nam da iskusimo žarku ljubav
prema Kristu i Crkvi
koja je obilježila život i djela
bl. Marije Propetog Isusa.
Dopusti nam
da se radujemo plodovima milosti,
koje izviru iz drveta
Spasiteljeva slavnoga križa,
da mognemo zajedno sudjelovati
u tvojoj vječnoj slavi.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr

www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelijska Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 6,00 Eura • BiH 12 KM • ostale europske zemlje 12 EUR • zrakoplovne pošiljke 25 USD ili protuvrijednost u eurima

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: kmilosrdja.blato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Bog za svoja djela ne treba nijedno stvorenje. On neće od nas tražiti velikih žrtava, misija ni djela jer ih može i bez nas ostvariti. Ali želi da mu iz ljubavi prikažemo svoju poslušnost i radosno vršimo njegovu svetu volju, iako ne vidimo uspjeh naših dužnosti. Ljubav prema Bogu nije u lijepim riječima, nego u radosnoj poslušnosti. Isto tako ni svetost nije u osjetnoj ljubavi koja je mladenačka želja ili iluzija. Ne, prava ljubav se dokazuje blagom i poniznom poslušnošću.

bl. Marija Propetoga